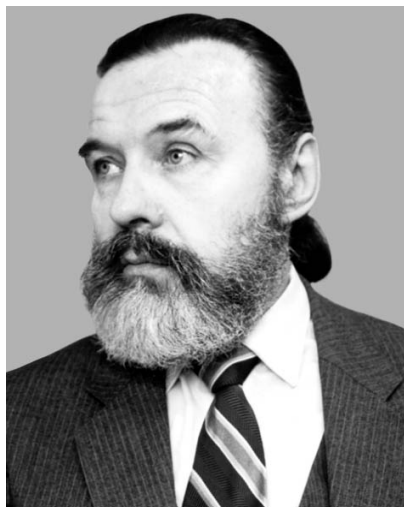

КУЩ Анатолій Васильович (30. 11. 1945, Київ) — скульптор. Батько [Х. Куш-Катракіс](#). Народний художник України (1996). Акад. НАМУ (2004). Державні нагороди. Член НСХУ (1976). Закін. Київський художній інститут (1972; майстерня [В. Бородея](#)). На творчій роботі. Учасник мистецьких виставок від 1970-х рр. Персон. — у Києві (1997, 2005). Основні галузі — станк. і монум. скульптура (портрет, істор. та символ. композиції, анімалістика, декор. пластика, рельєф, медальєрне мистецтво). У скульптур. роботах К. відображено драм. історію України. Зображує переважно вершників, образи жінок. Проблеми війни і миру, ненависті та любові, жорстокості й людяності К. простежує від християн. часів через іпостасі язичниц. божеств до наших днів. Використовує бронзу, мармур, камінь, дерево.

Основні твори

парк. скульптура «Перше кохання» (1976, Біла Церква); «Муза скульптури» (фасад Будинку НСХУ, Київ, 1978); станк. скульптури — «Князь Святослав» (1978), «Хлопчик і дельфін» (1979), «П. Панч» (1981), «В. Собко» (1982), «Юність планети», «С. Олійник — поет, солдат, громадянин» (обидві — 1983), «Зоя» (1985), «Тарасові

шляхи» (с. Моринці, нині Шевченкове Звенигород. р-ну Черкас. обл., 1986), «Галатей», «І. Мазепа» (обидві — 1990), «М. Кривоніс», «І. Богун» (обидві — 1995), «Перемога під Жовтими Водами» (1996), «Д. Нечай», «І. Сірко», «Тут нас триста як скло товариства лягло» (усі — 1997), «В. Ющенко» (1998), «П. Орлик» (2001), «Петро Могила — митрополит Київський» (2003), «Сказання про Одиссея» (2004); пам'ятні знаки — О. Купріну (1981), М. Булгакову (1982), І. Сікорському (1983), Я. Івашкевичу (1986), П. Сагайдачному (1992; усі — Київ); пам'ятники — П. Тичині (с. Піски Бобровиц. р-ну Черніг. обл., 1981), М. Біляшевському (Київ, 1985), «Князь Ігор», «Ярославна», «Боян» (усі — 1990), жертвам концтаборів (м. Новгород-Сіверський Черніг. обл., 1991), «Берестецька битва» (м. Берестечко Волин. обл., 1992), жертвам голодомору в Україні (м. Блумінгдейл, шт. Іллінойс), Геродоту в Ілліной. університеті (обидва — 1993, США), Т. Шевченку (с. Бурштин Галиц. р-ну Івано-Фр. обл., 1994; м. Слущк, Білорусь, 1996; Варшава, 2002), Б. Хмельницькому (м. Рокфорд, шт. Іллінойс, 1996), П. Орлику (2012, Київ); композиція «Черкащина» (1987); монум. комплекси — на честь 700-річчя Черкас (1988), 1000-річчя Лубен (1990); рельєфи — «Пастораль» (1989, м. Форос АР Крим), цикл для Музею Кобзаря у Черкасах (1991); проект Монумена Незалежності України та його осн. скульптурні компоненти — центр. постать «Оранта-Україна», композиція «Засновники Київської Русі-України (Київ, Щек, Хорив та Либідь)» для Києва (усі — 2002).

Рекомендована література

1. Федорук О. К. Аргументи буття пластики: [Про творчість укр. скульптора А. Куша] // Сучасність. 1999. № 7-8;
2. Авраменко О. Анатолій Куш (До 60-річчя від дня народж.) // Мист. обрії'2005-06: Альм. К., 2006. Вип. 8-9;
3. Собкович О. Історія України у бронзі // ОМ. 2009. № 4;
4. 2010. № 1.

[О. О. Авраменко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Куш Анатолій Васильович / О. О. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52606>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).